

عنوان مقاله:

مولفه های رهبانیت در کشف المحجوب

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات زبان و ادبیات در جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی حسن نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبائی تهران

مجید تقی زاده لاله لو - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

از نخستین آثار منثور تالیف شده در حوزه عرفان و تصوف، کشف المحجوب است که هجویری در آن هرل و اندیشه های صوفیانه و عارفانه را بیان می نماید. یکی از عقاید صوفیان که در بسیاری از آثار عرفانی و بویژه در این کتاب به چشم میخورد، رهبانیت و دنیا گریزی است. این عقیده هر چند محبوب عارفان و صوفیان بسیاری است، ولی خلاف حکم رسول اکرم (ص) است که فرمودند: «لا رهبانیه فی الاسلام» در متن نامبرده، نمونه های بسیاری از رهبانیت و روی گردانی از دنیا و مخالفت مطلق نفس دیده می شود که بیانگر نوعی بدعت در دین است. همانگونه که قرآن کریم در مورد مسیحی ها گفته: «ورهبانیه ابتدعوها» (حدید/ ۲۷) و به قطع انحراف دین از مسیر اصلی آن جز زبان در پی نخواهد داشت. همچنانکه عرفان های کاذب امروزه که نمونه های بارز انحرافات مختلف هستند نه تنها ملجأ آرامشی فراهم نکردند بلکه آسیب های زیانباری همچون مسئولیت گریزی و ضعف بنیان جامعه، عقل گریزی و ... به بار می آورند. هدف نگارنده ها در مقاله ی حاضر، بررسی مولفه های رهبانیت در کشف المحجوب هجویری است.

کلمات کلیدی:

رهبانیت، کشف المحجوب، دنیا گریزی، ریاضت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1554722>

